

čestitajo

občinske skupščine, vodstva družbeno političnih organizacij, občinski odbori ZKB NOV zasavskih občin Trbovlje, Hrastnik, Zagorje ob Savi in Litija. Čestitkam se pridružuje uredništvo »Zasavskega tednika«.

SEKRETAR CK ZKS-TOV. MIHA MARINKO NA ZASAVSKI CESTI

LITIJA, ZAGORJE. — Torek, 14. julij, bo graditeljem nove Zasavske ceste še dolgo v spominu. Tega dne jih je obiskal sekretar CK ZKS tovariš Miha Marinko. Z njim so bili še generalni podpolkovnik JLA Rado Pehaček, Alojz Zokalj, sekretar za promet IS SRS, inž. Marko Bulc, predsednik skupščine okraja Ljubljana, in drugi; med njimi predstavniki občinskih skupščin in občinskih vodstev družbeno političnih organizacij zasavskih občin.

Tovariš Miha Marinko si je ogledal traso nove Zasavske ceste od Dolskega pri Ljubljani do Zagorja ob Savi. Na začetku trase so tovariša Miho Marinka predstavnik investitorja seznanili s potekom nove cestne magistrale, nato pa so se visoki gostje odpeljali proti Litiji.

Najprej so se ustavili na Bregu pri brigadirjih mladinske delovne brigade »Alojz Hohkraut«, ki jo sestavljajo mladinci in mladinke iz več občin ljubljanskega okraja. Tu so sekretarja CK ZKS Miho Marinka tudi pozdravili predstavniki Litije, s tradicionalnim brigadirskim

»Ho-ruk« pa še brigadirji, s katerimi se je tovariš Marinko zadržal dalj časa v prisrčnem razgovoru.

Z Brega so se visoki gostje odpeljali po trasi nove Zasavske ceste proti Zagorju. Na najtežjem odseku je goste pozdravil vojak Božidar Smiljanič v imenu pripadnikov JLA. Tovariš Marinko si je z zanimanjem ogledoval odsek nove Zasavske ceste, ki ga gradijo pripadniki JLA, nato pa se je odpeljal do Zagorja, kjer so ga pozdravili predstavniki občinske skupščine in družbeno političnih organizacij. Tovariš Miha Marinko se je potem zadržal v daljšem pogovoru s predstavniki investitorja, JLA in spremstva.

Nekaj fotografij z obiska objavljamo na 16. strani!

S trase nove Zasavske ceste: sekretar CK ZKS tovariš Miha Marinko v razgovoru z brigadirji LMDB »Alojz Hohkraut«.

Trboveljčani pripravljajo 22. julija že tradicionalno

22. julij - Dan vstaje slovenskega ljudstva

S tihim šelestjenjem so gozdovi pozdravljali v hudem letu 1941 slovenske borce za svobodo, ko so fašistične horde preplavile našo deželo. Množičen odpor proti črni okupaciji je rodil borce in vojsko, kakršne Slovenci še nismo imeli. Daljnovidnim silam delavske revolucije so se v boju za svobodo pridružili vsi poštteni Slovenci. Doživeli smo svobodo. Ni bila poceni, toda prinesla je bogate sadove. Zato bomo vedno slavili 22. julij.

Levo: detajl s spomenika borcem NOV v Hrastniku, delo akademskega kiparja Stojana Batiča.

Praznovanje v Zasavju

(ek) TRBOVLJE. — Dan vstaje slovenskega ljudstva — 22. julij — bomo tudi letos v vsem Zasavju lepo proslavili. Krajevne organizacije ZKB NOV pripravljajo vrsto proslav in tovariških srečanj v znanih krajih iz časov NOB. Posebno lepo bodo slovenski praznik vstaje proslavili tudi pripadniki JLA — graditelji nove Zasavske ceste.

slavje na Vrheh, kjer je bila pred triindvajsetimi leti ustanovljena I. revirska četa. Slovesnost bo ob 10. uri dopoldne, v programu pa bo sodelovala tudi delavska godba. Omenimo naj, da bodo vozili iz Trbovelj do Podmeje (od 6. do 11. ure) in nazaj (od 16. do 20. ure) tudi avtobusi.

V Litiji bodo krajevne organizacije ZKB NOV pripravile vrsto manjših proslav

in slovesnosti; v praznovanje pa se bodo vključili tudi brigadirji ljubljanske MDB »Alojz Hohkraut«.

V Hrastniku bodo ob tej priložnosti obiskali vse spomenike in družine, ki so med vojno podpirale partizane. Partizanske patrulje pa se bodo 22. julija zbrale na Gorah, kjer bo tudi tovariško srečanje. Zraven tega pripravljajo v Hrastniku še nekaj drugih prireditev.

V počitniški koloniji v Piranu bo letos letovalo več kot 300 šolskih otrok iz vseh trboveljskih osnovnih šol: Alojza Hohkrauta, Ivana Cankarja in Tončke Čečeve. Letovanje jim je pripravilo trboveljsko Društvo prijateljev mladine v treh izmenah in tako se je prva izmena že vrnila s prijetnega 14-dnevnega letovanja na morju. Prejšnji teden pa smo naleteli tudi na tale motiv pred osnovno šolo Alojza Hohkrauta v Trbovljah, ko so otroci čakali na odhod. V njihovi izmeni imajo tudi plavalnega učitelja, prirejali bodo tudi razne prireditve in tekmovanja, skratka, poskrbeli bodo za čim lepše počutje trboveljskih otrok na letovanju v Piranu. Ko se bodo ti otroci vrnili, pa bo odšla na letovanje še tretja izmena. (rap)

OBČINSKI SKLAD ZA ZIDANJE STANOVANJSKIH HIŠ TRBOVLJE

sklicuje v zvezi z gradnjo privatnih stanovanjskih hiš

INFORMATIVNI SESTANEK

za petek, 24. julija 1964, ob 17. uri, v predavalnici Delavskega doma. Na sestanku bodo zainteresirani seznanjeni s pogoji o dodeljevanju zemljišč, dobavi projektov, plačilu komunalne ureditve zemljišč, o možnostih dodelitve kreditov, o morebitni, skupni akciji pri oddajanju obrtniških del in o ostalih vprašanjih, ki zadevajo gradnjo privatnih hiš.

Vabimo vse, ki nameravajo začeti z gradnjo lastne hiše, da se udeležijo sestanka!

PRESKRBA S KRUHOM

ZE DALJ ČASA KAZPRAVLJAJO TRBOVELJČANI O PRESKRBI S KRUHOM IN JO KRITIZIRAJO. POVSEM UPRAVIČENO, ALI MORDA NEKOLIKO MANJ?

Da bi se podrobneje pogovorili o tem, kakšna je preskrba s kruhom v Trbovljah, je prejšnji teden oddelk za gospodarstvo in komunalne zadeve skupščine občine Trbovlje sklical sestanek, ki so se ga udeležili predstavniki Veležitarja, prodajalke in zasebni peki.

Glavni in osnovni problem v zvezi s preskrbo s kruhom v Trbovljah je: KAKO NAREDITI, DA BO KRUHA VEDNO DOVOLJ, se pravi, da bodo POTROŠNIKI ZA DOVOLJNI in da ga po drugi strani ne bo ostajalo. Udeleženci sestanka so povedali precej tehničnih pripomb, med drugim tudi to, da kruha ob nedeljah nikdar posebej ne pečejo in da je kruh, ki ga potrošnik kupi v nedeljo, prav takšen, kot bi ga lahko kupil v soboto. Torej se nam

vsiljuje ugotovitev, da je prodaja kruha ob nedeljah sploh nepotrebna (kar so že zdavnaj ugotovili v vseh drugih mestih), saj si bo lahko vsakdo, če se bo tako zgodilo, kupil dovolj kruha do ponedeljka že v soboto. Bodo pa seveda v tem primeru vse prodajalne kruha odprte ob sobotah od jutra do večera neprekinjeno.

In kako je z jugoslovanskim predpisom o svežem kruhu? Vročega kruha, kot ga Trboveljčani zahtevajo v veliki večini, sploh ne bi smeli prodajati, saj še zdaleka ni zdrav. Prav ves kruh, ki ga dobijo prodajalne za prodajo, bi se moral prejšnji hladiti najmanj štiri ure, seveda pa je takšen kruh še zmeraj svež. Potem bi verjetno tudi odpadli mljubi prizori, ko kupovalka pri-

tisne prst v kruh in ga noče kupiti, če se ji pod prstom ne vda, oziroma če ni več vroč.

Veležitar bo v svoji novi pekarni v Celju pekel kruh, ki bo v celofanskih ovitkih in bo uporabljen približno teden dni. Seveda bo zaradi tega kilogram kruha dražji skoraj za 10 dinarjev, vendar je mogoče to tudi ena od rešitev za zadostno preskrbo s kruhom oziroma možnost izogniti se prevetlikim zalogam.

Na sestanku je bilo dogovorjeno, da naj bi o novem načinu prodaje kruha (ob nedeljah bi bile prodajalne zaprte) razpravljali na zbornih volilcev; izdelala pa se bo tudi evidenca o prodaji kruha v posameznih dneh.

N. D.

Priporočila skupščine občine delovnim organizacijam v zvezi z investicijsko politiko v gradbeništvu

Poročali smo že, da je Skupščina občine Trbovlje na svoji zadnji seji obravnavala — med drugim — poročilo gradbene inšpekcije glede ukrepov v investicijski politiki. V zvezi s tem je sprejela priporočila delovnim organizacijam. Samoupravni organi morajo stališča in ukrepe v zvezi s tem sporočiti Občinski skupščini Trbovlje do konca julija.

● V priporočilu je Skupščina občine Trbovlje predlagala samoupravnim organom delovnih organizacij, da naj pregledajo plane investicij, proučijo utemeljenost posamezne investicije ter ugotovijo, ali je za nameravano investicijo izdelana vsa potrebna tehnična dokumentacija, kakor tudi, ali so za planirane investicije zagotovljena potrebna finančna sredstva. Pri ugotavljanju stanja plana investicij naj bi samoupravni organi upoštevali stališča in smernice zveznih in republiških organov ter naj bi eventualno korigirali investicijske plane.

● Skupščina občine Trbovlje v priporočilu tudi poudarja, da mora služba družbenega knjigovodstva pri NB, podružnici v Trbovljah, nadzirati trošenje investicijskih sredstev delovnih organizacij, posebno še za tiste investicije, ki morda niso dovolj proučene in je problematična upravičenost investiranja.

● Gradbena inšpekcija mora — po mnenju trboveljske občinske skupščine — poostri nadzor nad izvajanjem gradbenih del in o tem, če je za določeno investicijo izdelana vsa tehnična dokumentacija; v masprot-nem primeru pa ukrepati v okviru predpisov.

Trbovlje

CENEJŠE KOPANJE ZA MLADINO

Skupščina občine Trbovlje je na zadnjem zasedanju korigirala cene za usluge v zvezi s kopanjem v letnem kopalšču v Trbovljah, ki ga upravlja KOMUNALA. Kolikor se bosta mladincev oziroma mladinka izkazala z dijaško izkaznico oziroma s kakim drugim dokazilom, da obiskuje redno šolo, bo plačal za kopanje 50 dinarjev (prejšnja tarifa za kopanje mladincev, starih nad 16 let, je bila namreč 100 din, kar je bilo občutno predrago).

FOTO ZAPISEK

Spominki iz Trbovelj

Mnogi turisti in izletniki v Trbovljah so se že ustavljali pred DROGERIJO, poslovalnico trgovskega podjetja »1. junija«, kjer imajo med drugim v prodaji tudi lične spominkčke z izrazitim rudarskim obeležjem, kar je hkrati tudi svojevredna zanimivost. Tudi reporter našega tednika se je prejšnji teden ogledal v tej trgovini in zvedel, da jih izdeluje Trboveljčan Zvone Jamnik in da ti njegovi izdelki naletijo na čedalje večje zanimanje, saj so jih prodali že precej. Tako smo fotografirali lično izdelano miniaturno jamsko svetilko, voziček (naložen s premogom) in cigaretno dozo v obliki jamskega vozička. Vsekakor je to ročno delo, ki zahteva trud in spretnost, zasluži pa tudi priznanje.

(rap)

Višje štipendije 1965!

Na sestanku, ki ga je sklical Skupščina občine Trbovlje s štipendisti, so razpravljali o osnutku novega pravilnika o štipendiranju.

Pravilnik naj bi začel veljati s 1. januarjem prihodnjega leta. Takrat bi dobili štipendisti tudi razliko za čas od avgusta do decembra 1964. Omeniti velja, da letos Skupščina občine Trbovlje ne bo razpisala novih štipendij, izjemoma morda za predmetne učitelje; v prihodnje pa bo

štipendirala samo kadre za potrebe javne uprave.

Z novim pravilnikom o štipendijah bodo v Trbovljah skušali zmanjšati razliko med štipendijami srednješolcev in visokošolcev. Doslej so bile te razlike občutne, saj so znašale štipendije za srednješolce od 6.000 do 8.000 din; za višje oz. visokošolce pa od

9.000 do 15.000 din. Nov pravilnik bo urejeval tudi vprašanja diplomskih nagrad, nagrad za izpite ter socialne dodatke, sicer prav tako kot doslej, vendar s to razliko, da bodo osnovne znatno višje.

Predstavniki sklicatelja je na sestanku opozoril štipendiste, da je bilo doslej veliko primerov izigravanja in da bodo v prihodnje poostri mreže za odpravo takega stanja (tiste, ki se vpisujejo iz ene na drugo fakulteto oz. po končanem študiju odidejo v službo v delovno organizacijo ali pa drugam in ne vračajo štipendije, bodo predlagali v upravno kazenski postopek sodniku za prekrške).

Na sestanku je bila — med drugim — poudarjena tudi potreba, da se izboljša stik med štipendisti in štipenditorjem, ker bo mogoče tako lažje premostiti težave, ki nastajajo pri študiju in drugod.

Razprava o turizmu na Mrzlici

V četrtek, 16. julija, je bila v planinskem domu na Mrzlici razčrtnjena seja sveta za blagovni promet, turizem in gostinstvo skupščine občine Trbovlje, na kateri so obravnavali tako smer poslovnega turizma, športnega in rekreacijskega turizma in o možnostih za dosego še večjih uspehov v tej dejavnosti. Seji so prisostvovali tudi predstavniki nekaterih delovnih organizacij in društev ter družbeno političnih organizacij, sama razprava pa je nakazala vrsto možnosti za čim večji razmah turizma

v trboveljski komuni in načela mnogo vzrokov, ki so negativno vplivali na ta razvoj.

Več o tej aktualni problematiki bomo poročali v prihodnji številki ZT. (rap)

Nova samopostrežna trgovina

O problemih družbenega standarda v Steklarni Hrastnik in Tovarni kemičnih izdelkov so na pobudo osnovne organizacije ZK Steklarne skupaj s predsednikom skupščine občine Hrastnik Milanom Babičem, sekretarjem ObK ZKS Hrastnik Janezom Zahrastnikom in predstavniki Splošnega trgovskega podjetja Hrastnik.

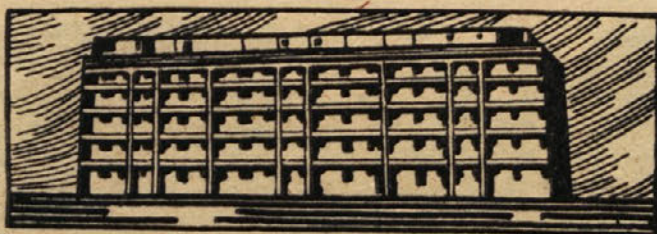
Med drugim so razpravljali o izgradnji trgovskega centra v spodnjem delu Hrastnika, ker je v tem predelu preskrba nezadovoljiva, neurejena, ker ni na voljo za to odgovarjajočih prostorov. Predlog, da bi se nova sodobna samopostrežna trgovina uredila v prostorih garaž Steklarne, je bil v prejšnjih razpravah že sprejet, le komunisti iz remontnih de-

potrošniki torej še vnaprej upravičeno negotovali.

V garaži Steklarne je mogoče urediti zraven samopostrežne trgovine tudi sodobno mesnico in organizirati prodajo kruha.

Vsi prisotni so sprejeli predlog o ukinitvi trgovine, mesnice in prodajalne kruha v dosedanji garaži Steklarne pod pogojem, da mora biti vse urejeno do 29. novembra — dneva republike. —

Zasavski GLASILO
TEDNIK ZKJ
V VSAKO HIŠO

PRVA JAVNA RAZPRAVA O STATUTU ZKJ V HRASTNIKU

Občinski komite ZKS Hrastnik je pred kratkim organiziral prvo javno razpravo o novem statutu Zveze komunistov Jugoslavije. Na razpravo so bila vabljena vodstva osnovnih organizacij ZK, člani ObK ZK in člani širšega političnega aktivna hrastniške občine.

Tovariš Stane Dolenc, pomočnik direktorja Visoke šole za politične vede v Ljubljani in član komisije za spremembe v statutu, je zelo kvalitetno podal vse probleme pri sestavi novega statuta in njegove osnovne značilnosti. —j—

Srečanje mimo grede:

NA ŽELEZNIŠKI POSTAJI V HRASTNIKU

Z našo kamero smo obiskali železniško postajo v Hrastniku in se odločili za prometnega odpravnika FRANCA BUCIKA, ki je ravno govoril v slušalko: »...kaj pa motorni 414... ob 9.05 iz Zidanega mosta? V redu!« In potem nam je simpatični vlakovski odpravnik France Bucik povedal, da pelje skozi hrastniško železniško postajo v 24 urah okrog 140 vlakov, da ima odgovorno službo in tudi to, da je star točno 33 let, 11 mesecev in 21 dni. Ko pa je dal znak za odhod motornemu vlaku 414, ki je odpeljal proti Ljubljani, smo ga tudi fotografirali. (rap)

POSVET KOMUNISTOV — GOSPODARSTVENIKOV

Polletni plan presežen

PRED DNEVI SE JE SEŠTAL AKTIV KOMUNISTOV — GOSPODARSTVENIKOV IN SEKRETARJEV OSNOVNIH ORGANIZACIJ ZK V DELOVNIH ORGANIZACIJAH IN OBRAVNAVAL OCENO GOSPODARJENJA IN NEKATERE GOSPODARSKO POLITIČNE PROBLEME PRETEKLEGA OBDOBJA.

Ugotovljeno je bilo, da je planirana proizvodnja v prvem polletju dosežena s 50,7 odstotka, prav tako pa je presežen tudi plan izvoza, predvsem po zaslugi Steklarne, z 59,4%. Vzporedno s tem so na posvetovanju govorili o nekaterih proizvodnih problemih, o odnosu vodilnih komunistov do kadrovske politike in samoupravljanja. Ugotovljeno je, da v nekaterih delovnih organizacijah sistem ekonomskih enot ni napredoval. V zvezi z novimi ukrepi in spremembami v gospodar-

skem sistemu je bila poudarjena nadaljnja odgovornost komunistov v delovnih organizacijah. Vse te ugotovitve so bile povezane s stališči predkongresne konference organizacije ZK hrastniške občine, ki jih je treba dosledno uveljaviti v delovnih organizacijah.

Na posvetovanju je bila aktivna komunistov — gospodarstvenikov posredovana tudi informacija o ukinitvi revije »Perspektive«, pri čemer je bila informacija CK ZKS v celoti potrjena.

POSTREŽBA

Prejšnjo sredo sem se mudil v Hrastniku. Čakal sem prijatelja. Zato je senca na vrto v gostišču »Zasavje« kar vabila. Da ne bi sedel ob prazni mizi, sem naročil turško. Natakariča mi jo je kmalu prinesla, pobrisala mizo, turška pa je bila močno polita po krožniku in skodelici. Zakaj, ne vem. Vem pa, da je stala 50 dinarjev! —R—

Hrastniški kulturniki

(Nadaljevanje iz prejšnje številke in konec)

»Ah, da, na našo lutkovno sekcijo bi pa skoraj pozabil,« se je kar naenkrat spomnil tov. Urlep. V vsem Zasavju ni tako agilne skupine, kot je lutkovna skupina Svobode I. Prav zdaj bo šel eden od članov na seminar v Šibenik, kjer bodo predavali češki lutkovni strokovnjaki in bo tam zastopal celo Zasavje.

Tudi sicer se njihovi člani udeležujejo raznih seminarjev in tečajev za režiserje na različnih stopnjah, za filmsko vzgojo in podobno. Razen tega je bil v tem letu šahovski turnir v okviru občinskega Sveta Svobod v okrajnem merilu. Treba je bilo določiti kvalifikacijo posameznih šahistov. Na turnirju je sodeloval mednarodni mojster Stojan

Puc. V zelo močni konkurenci so trije domačini dosegli I. kategorijo. V šahovski reprezentanci nastopajo kot v celoti v okviru občinskega Sveta Svobod posamezni člani raznih društev.

In kako je z zgodovino društev? Zvedela sem, da Svoboda I in Svoboda II z istim imenom izvirata že iz predvojnega časa. Prvotno pa je bilo to društvo »Sloga«, ki se je ustanovilo približno leta 1900 in se 1922. leta preimenovalo v »Svoboda«.

Ker je bila takrat godba na pihala izključno rudniška ustanova, so v okviru Svobode delovale le pevška sekcija, dramska, knjižničarska pa tudi godbena (navadno kakšen tamburaški ali pa zabavni or-

kester). Po Celjskem zletu so bile vse Svobode razpuščene oziroma so se preimenovala v Vzajemnost, ki se je obdržala do začetka vojne; med vojno pa je bil kulturni molk in ni so delali ničesar. Pod silo razmer je morala delati le godba na pihala, ker godbeniki niso mogli reči, da not po nemško ne znajo brati, vendar le pod silo razmer in kolikor je bilo nujno potrebno.

V enem in to manjšem kraju imeti dve godbi na pihala, je zelo veliko, saj nima tega niti Ljubljana. Obe godbi na pihala redno nastopata: pri Svobodi I 40 članov, pri Svobodi II pa nekaj več kot 30.

Tov. Urlep me je še peljal do Doma godbe na pihala Svobode I. Le-ti so šli leta 1944 vsi korporativno v partizane, razen člana, ki je imel leseno nogo. Tam so postali

godba VII korpusa, 12 jih je pa tudi padlo. Nanje spominja lepa spominska plošča pred vhodom v dom. Prav začudilo me je, od kod godbenikom takšna zgradba pa sem zvedela, da so jo v dveh mesecih zgradili z udarniškim delom in s pomočjo Rudnika.

Najprej sva si ogledala reprezentančno sobo, ki je cel muzej. Za ob vhodu me je pritegnila tabla s slikami najbolj znanih simfoničnih in opernih skladateljev, med njimi so tam Bach, Beethoven, Brahms, Mozart, Haendel, Grieg, Liszt, Chopin, Wagner in Verdi. Zraven te je tabla z imeni in slikami padlih godbenikov pa še razne slike članov godbe iz NOV, razna darila članom, priznanja in albumi.

Verjetno že veste, da je godba na pihala praznovala

že 100-letnico obstoja, je rekel tov. Urlep. Povedati vam moram še, da je bilo predlanskim pri Sarajevu tekmovanje godb na pihala v zveznem merilu in da so Hrastničani dosegli prvo mesto.

Na koncu sem si ogledala še precej velik, prijeten prostor za vaje, kjer člani vadijo ali individualno ali pa vsi skupaj. Tam je tudi prostor za instrumente.

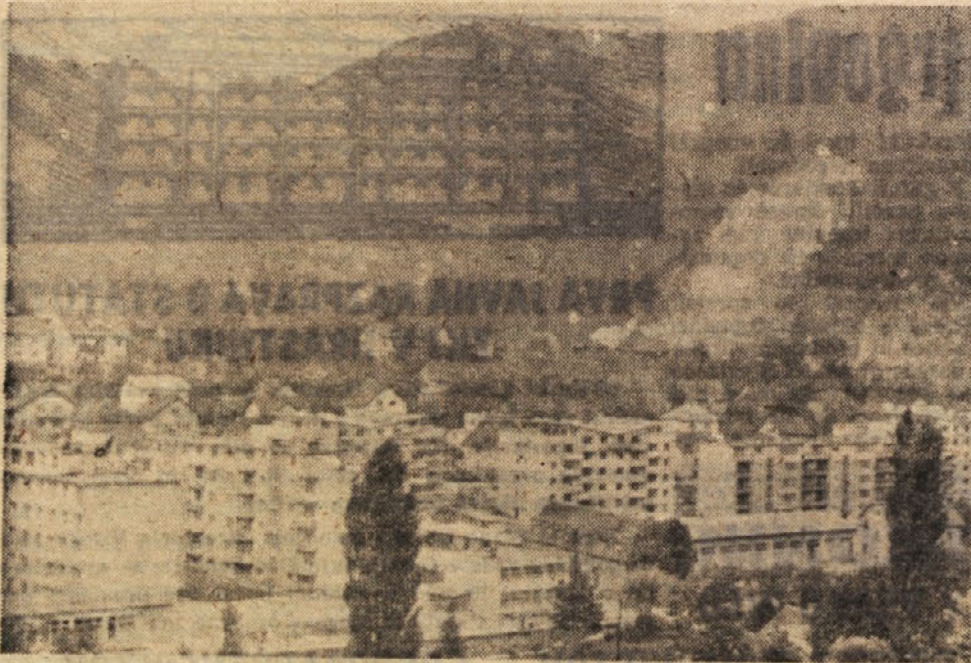
Kar predstavljajte si, je hudomušno rekel tov. Urlep, da bi basist svoj velikanski instrument prenašal domov in spet nazaj in da bi celo vadil

Hrastnik

doma, saj tega ne bi mogel nihče dolgo časa prenašati. Tu pa ima prostor in mir.

Vidite, mi je še rekel ob slovesu tov. Urlep, ni vse samo dobiti oziroma imeti sredstva, ampak tudi ljudje morajo biti pravi, volja mora biti, potem pa že gre.

N. D.

ZAGORJE OB SAVI navzlic vsemu iz dneva v dan spreminja svojo podobo. Napredek je najbolj viden v novogradnjah, ki jih sicer ni veliko, toda vsaka nova zgradba pomeni napredek. Področje na Polju med Cesto zmage in Ulico talcev v zadnjih nekaj letih prāvzaprav »čez noč« spreminja svoj videz. Stanovanjskim blokom se iz leta v leto pridružujejo novi.

Tudi štipendije vskladiti s porastom življenjskih stroškov

Pred kratkim je komisija za štipendije pri Skupščini občine Zagorje ob Savi sklicala sestanek s štipendisti, na katerem so predvsem razpravljali o višini štipendij.

Ugotovljeno je, da so bile štipendije doslej izredno nizke, saj je npr. študent v zadnjem letniku prejemal le 10.000 din štipendije mesečno. Zdaj upajo, da bo boljše. Nov pravilnik o štipendiranju določa bistveno zvišanje štipendij, saj naj bi znašala maksimalna 16.000 din, vendar bo upravni odbor sklada verjetno zvišal gornjo mejo na 18.000 din. Tako bo mogoče izboljšati materialni položaj študentov. Nove štipendije bodo veljale od 1. julija naprej.

(jom)

Kraji, kjer ljudje pijejo kapnico

Cesta na Zasavsko goro se vije mimo treh vasi, Št. Lamperta, Senožeti in Borja, ki ležijo precej blizu skupaj. Z združenimi močmi so začeli reševati osnovni problem: preskrbo z vodo. Morda bodo zdravo vodo iz studenca na Kobiljku pili že naslednje leto.

Avtobus, ki pelje iz Zagorja, je poln rudarjev iz hribovskih vasi, ki se utrujeni in zaspani vračajo z nočne izmene. Pa zdaj je že dobro, mnogo težje je bilo prej, ko tam avtobus še ni vozil in so hodili nekateri celo dve uri in še dalje na delo.

Avtobus se ustavi. Končna postaja Št. Lampert, Središče tega področja. V vasi stojijo šola, gasilski dom in gostilna. Lepo je zdaj tam in pšenica bo kmalu zorela. Pred Senožetmi vzbuja pozornost nasad vrtnic vseh mogočih barv.

V Senožetih je doma Rudolf Povše, ki ve marsikaj povedati o težavah in problemih svojega kraja.

Vse bi šlo, pravi, če bi že imeli vodovod. Z delom smo že pričeli in na vodo iz studenca res komaj čakamo. Do sedaj so in še pijejo le kapnico, ki pa je pozimi včasih zmanjka in je prav hudo.

Njegova žena je pripovedovala o letošnji letini, ki že zdaj kaže, da bo dobra, vsaj v primerjavi z lansko, ko jim je lutkovni vse žito pozeblo, pa o novi trgovini oz. poslovnih zgradbi, ki bi jo naj zgradila občina. Sedaj je trgovina v skrajno neustreznih prostorih, krajevni ural je v gasilskem

domu, sestanke organizacij pa imajo v šoli ali gostilni.

Rudolf Povše pa je povedal še nekaj o delavcih, ki so v lanskem letu delali dve gozdni poti. Kot rečeno, je že leto dni od tega. Gozdna uprava pa še do sedaj ni dala nobenega denarja. Delavci so se že odločili, kaj bodo za prisluzeni denar kupili, sedaj pa je vse padlo v vodo.

Jože Vrtačnik, tajnik gasilskega društva, si tudi želi vodovod. Večkrat zaradi tega, ker zmanjka vode, niti vaj ne morejo imeti. Zdaj pa delajo orodjarno in rezervoar v Jablani. Zgradili tu bodo s prostovoljnimi delom, denar za orodje pa bo dala občina.

Pa mlada generacija? V prostem času se ukvarjajo z nogometom in dekleta? Ta pa lahko le gledajo, če hočejo (so rekli fantje).

In še tole: med vojno je bila v bližini teh krajev, na Plešah, ustanovljena Bevrška četa. Prebivalci so z vsemi sredstvi podpirali partizane; spomin na to je spomenik, ki stoji nasproti šole. Imena na njem opozarjajo: Tudi mi smo dali življenje za lepšo prihodnost!

(jom)

Zagorje

SLAVJE OB 10-LETNICI OBSTOJA IN DELOVANJA

izlaške Tovarne elektroporcelana

Letos slavi delovni kolektiv Tovarne elektroporcelana Izlake pomemben jubilej: 10-letnico obstoja in delovanja. Zagorjani, še posebej pa člani kolektiva se gotovo spominjajo, kako težaven je bil začetek — brez strojev, izkušeni, primernih prostorov itd.

Z velikim prizadevanjem je kolektiv v svojih načrtih uspel. Danes je izlaška Tovarna elektroporcelana — po ustvarjenem družbenem bruto produktu — druga največja delovna organizacija na področju zagorske občine. Obstoje pa vse možnosti, da se razvija še naprej in veča proizvodnjo.

10-letnico obstoja in delovanja bo kolektiv To-

varne elektroporcelana Izlake proslavil s številnimi prireditvami. Te so se začele že prejšnji teden, ko so bila na sporedu tekmovanja športnikov kolektivov TEVE-VARNOST, Industrije gradbenega materiala, Lesno industrijskega podjetja, Rudnika in Tovarne elektroporcelana Izlake v streljanju, plavanju, nogometu in šahu.

V nedeljo so v Delavskem domu odprli razstavo, v torek bodo izročili namenu novo kinodvorano; 23. julija bo ustanovni občni zbor DPD Svoboda — Tovarne elektroporcelana; 25. julija pa bo promena koncert in interna proslava 10-letnice obstoja tovarne.

-ek.

Za občinski praznik

Številne prireditve ob zagorskem občinskem prazniku — 9. avgusta • Začetek športnih tekmovanj v nedeljo, 2. avgusta • Na večer pred praznikom NAPAD NA ZAGORJE

Prilavljalni odbor za praznovanje občinskega praznika Zagorje ob Savi — 9. avgusta — je na svoji zadnji seji že izdelal podroben program prireditev v okviru letošnjega praznovanja občinskega praznika.

Zagorjani bodo začeli s slavljenjem že 2. avgusta, ko bo pokalni nogometni turnir, na katerem bodo nastopila moštva Proletarca, JLA, Svoboda Kisovec, Domžal, Rudarja Trbovlje (lanskoletni zmagovalci) in Radeč; na kegljišču v Toplicah se bodo pomerili kegljači Proletarca, Domžal, JLA, Tržiča, tr-

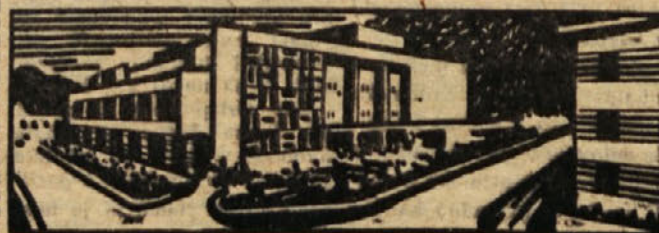
boveljskega Partizana in hrastniškega Bratstva; na Ruardiju bo tekmovanje strelcev iz Zagorja, Domžal, Kisovca in pripadnikov JLA; v lutkovni dvorani Delavskega doma se bodo pomerili šahisti Zagorja, JLA in Domžal; v domu TVD Partizan pa bo tekmovanje v namiznem tenisu med moštvi Zagorja, Domžal in JLA.

2. avgusta, v nedeljo, bo v Zagorju gostoval ansambel belokrajnskih plesov iz Crnomlja; ob 16. uri bo nastopil na Izlakah, ob 20. uri pa v Delavskem domu v Zagorju. 4. avgusta bo prome-

načni koncert zagorske godbe pred Delavskim domom; 6. avgusta pa bo prav tako promena koncert na Izlakah. V Delavskem domu bo 7. avgusta revija zabavnih ansamblov.

Na večer pred praznikom — 8. avgusta — bodo pripadniki JLA v sodelovanju z obvezniki PVV ob 19. uri izvedli napad na Zagorje; ob 20. uri pa bo pred Delavskim domom program, ki ga bodo izvajali pevci in ansambli.

9. avgusta zjutraj bo tek po ulicah Zagorja; ob 9. uri pa bo v gledališki dvorani Delavskega doma slavnostna seja skupščine občine Zagorje ob Savi; po seji pa bodo odprli razstavo del udeležencev 1. slovenske slikarske kolonije na Izlakah. — Popoldne pa bo piknik na gambrškem gradu. (ma)

V LITJI OSEM KRAJEVNIH SKUPNOST

Kot smo na kratko že poročali, so na zadnji seji obeh zborov skupščine občine Litija med drugim tudi potrdili sklepe zborov volilcev o ustanovitvi osem krajevnih skupnosti na območju občine Litija.

V tem smislu so bile že predčasno široke razprave — tako ob ustanovnih razpravah, ob razpravah o občinskih statutih in podobno, v krajih, kjer naj bi bile ustanovljene te krajevne skupnosti, pa so se sestali politični aktivni in tudi le-ti vse-

hrkati s tem sklepom pa prenehajo delovati vsi krajevni odbori na področju občine Litija. (rap)

REBALANS PRORAČUNA STANOVANJSKEGA SKLADA

V Litiji so pred kratkim sprejeli tudi predlog o rebalansu plana sklada za zidanje stanovanjskih hiš za leto 1964. Ob sprejetju družbenega plana občinske skupščine je bil sprejet tudi plan

sklada za zidanje stanovanjskih hiš za letošnje leto v višini 362 milijonov dohodkov in prav toliko izdatkov. Med letom pa se je pokazalo, da dohodki ne bodo realizirani v predvideni višini iz določenih razlogov. Na zadnji seji občinske skupščine občine Litija pa so ta predlog tudi potrdili s svojim sklepom. (rap)

rani v predvideni višini iz določenih razlogov. Na zadnji seji občinske skupščine občine Litija pa so ta predlog tudi potrdili s svojim sklepom. (rap)

Družbeni nadzor cen

Na zadnji seji Skupščine občine Litija so sprejeli tudi odlok o družbeni kontroli cen v prometu na drobno ter obrtnih storitev in izdelkov. Pri tem je bilo poudarjeno, da je nujno potrebno uvesti družbeno kontrolo sem pa

spadajo sledeča živila: vse vrste svežega mesa, vse vrste kruha in mleko, poleg tega pa še, kot že rečeno, vse obrtne storitve in izdelki.

Nadalje pa so sprejeli tudi odlok o načinu prodaje sve-

žega mesa na drobno v mesnicah na območju občine Litija. Med drugim je bilo poudarjeno, da mora imeti vsaka mesnica na vidnem mestu tudi cenik s cenami za vrste mesa in drugih izdelkov.

LETNI DAVČNI RAČUN ZA LETO 1963

Skupščina občine Litija je na svoji zadnji seji tudi pregledala letni davčni račun za leto 1963 pri oddelku za finance, ki ga je še prej pregledala posebna komisija (imenovana od občinske skupščine), ki ga je nato dala v potrditev oziroma odobritev, ker bi le-ta moral biti potrjen že do 31. maja letos.

Tako so na zadnji seji 10. julija sprejeli odločbo o tej potrditvi s skupno vplačanimi obveznostmi od prebivalcev v višini 140.070.958 dinarjev, le-ta znesek pa je bil v celoti porazdeljen v proračune in sklade politično-teritorialnih enot v letu 1963.

ŽIVILSKA PRESKRBA V LITJI:

■ Sklenila sem, da bom obiskala trgovine z živilom v Litiji!

■ Najprej sem si ogledala samopostrežno trgovino pred mostom. Ne bi sicer mogla reči, da je izbira nezadostna, je pa pomanjkljiva. Ni bilo na razpolago sveže zelenjave in sadja, čeprav kupujejo litijske gospodinje v glavnem le v obeh samopostrežnih trgovinah in na živilski trg skoraj ne zahajajo.

— Ah, ta tržnica je prava izguba, mi je povedala Rozalija Rozman. Tam se ne dobi ničesar!

— In tu, v tej trgovini? Tudi tu ni vselej dobiti vsega, kar bi si človek zaželel. Včeraj so na primer imeli zelo lepe breskve pa verjetno premalo, ker danes ni o njih ne duha ne sluha. Kdo je kriv za to? Kako naj vem?

Medtem ko sva se pogovarjali, je več žensk zahtevalo paradiznik in kakršnokoli sezonsko sadje.

Pa kruh! Kruha ni bilo, prejšnjo pošiljko so razprodali, naslednjo pa so čakali in z njimi vred precej kupovali.

Rozalija Rozman mi je rekla, da se da dobiti marsikaj, le, če ima človek dovolj časa. Sama da je morala marsikaj še popoldne nazaj v trgovino po kakšno stvar, ki je dopoldne niso imeli. So pa prodajalke pri-

MNENJA GOSPODINJ

jazne, je menila in končno tudi niso one krive, da ni vselej vsega na razpolago.

■ Tja pojdite, čez most, tista samopostrežna je bolj založena, mi je še rekla.

Pa je res tako. V samopostrežni trgovini, ki se mi po kvadraturi ni zdela večja od tiste pred mostom, je dobiti precej več stvari. Kruha so imeli dovolj in še posebej mi je padlo v oči, da je bil vsak hlebec zavrt v bel avilen papir. Prav tako je bilo dovolj tudi svežih žemelj in mlečnih štručk.

Ko sem šla nekajkrat po trgovini sem in tja, sem opazila, da imajo samo suho meso, da nimajo sveže zelenjave, niti sadja.

— Tega bo popoldne dovolj, mi je rekla prijazna blagajničarka Vida Strmole. Sadje, zelenjavo in meso dobivamo namreč iz Ljubljane. Dvakrat na teden, ob torkih in četrkih, ga gremo sami iskat s tovornim avtomobilom, sicer pa dobimo še večkrat kakšno pošiljko po železnici, navadno ob četrkih in sobotah. Najhuje je ob ponedeljkih, ker sobotno pošiljko razprodamo skoraj zmeraj že v soboto oziroma najpозneje v ponedeljek dopoldne, še huje pa je v torek dopoldne, ko šele pričakujemo popoldansko pošiljko.

— In ljudje? Ali kaj negodujejo zaradi tega? Ne bi mogla trditi. Na ta razpored so se že kar navadili, vselej vnaprej vedo, kdaj bo prišla pošiljka in tako je takrat v trgovini zmeraj polno ljudi.

— Če imamo kakšne težave? V glavnem s prostorem. Smo zelo na tesnem in vsakokrat, ko pride nova pošiljka, je tako malo prostora, da se še stopiti ne da nikamor.

■ Obe samopostrežni trgovini, ki sem ju obiskala, sta lepo urejeni, založeni z vsem, kar potrebuje gospodinja in vse to je tudi okusno razstavljeno. Mlada gospodinja Milena Koprivec se je v tem strinjala z menoj in še pristavila: — Res pa je, da je tista samopostrežna mnogo bolj založena in zato dosti raje kupujem tukaj, čeprav imam do one pred mostom bliže.

— Kako pa je z mesom? Veste, mesa imajo tu več kot mesarji, mi je odgovorila. Res je sicer, da ga ni dobiti kadarkoli, vendar, kadar ga imajo, je izbira velika in tudi sicer se da izbirati in ni treba vzeti vsega od kraja, kot pri mesarju. Dobl se pa kakršnokoli meso, tudi jetra in ledvičke, mi je zatrjevala. Pa tudi, veste, mi zdaj ni treba vstajati zaradi mesa tako zgodaj, saj je treba biti pri mesarju že kar ob petih, če hočeš še sploh kaj dobiti.

■ Kupujete vselej tukaj? sem bila radovedna. Seveda, sem stalna kupovalka že vsa tri leta. N. D.

Kratke vesti iz LITJE

● V Litiji so na zadnji seji občinske skupščine sprejeli tudi sklep o najetju posojila za popravilo občinske zgradbe v višini 15 milijonov iz bančnih sredstev, ker je to zgradbo močno prizadejal potres.

● Nadalje so sprejeli tudi spremembo odloka o komunalni dejavnosti, s tem da je sklad za komunalno dejavnost prenesen iz referata za komunalne in stanovanjske zadeve na sklad za zidanje stanovanjskih hiš v občini.

● Sprejeli pa so še sklep, da se zaprosi pristojne republiške organe za sprostitve 10-procentne proračunske rezerve. (rap)

PRED PRIČETKOM TEKMOVANJ V I. ZVEZNI ROKOMETNI LIGI

Ugoden žreb za RK RUDAR

Po sklepu izvršnega odbora Rokometne zveze Jugoslavije bo v prihodnji prvenstveni sezoni v I. zvezni rokometni ligi sodelovalo 14 ekip. Rokometna zveza Jugoslavije je namreč ugodila prošnji skopskega Rabičičkega, tako da bo tudi skopski rokometni klub — kljub izpadu — sodeloval v družbi najboljših jugoslovanskih rokometiščev. Za 14. člana v ligi se bosta pomerila Železničar (Niš) in Dubočica (Leskovac). Zmagovalna ekipa bo postala novi član I. zvezne rokometne lige.

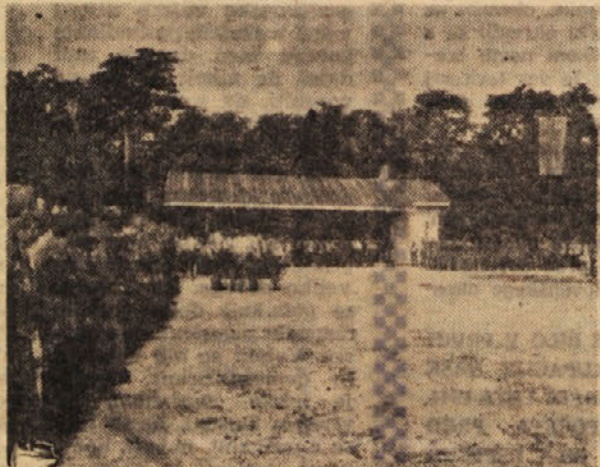
I. zvezna rokometna liga bo torej izjemoma v sezoni 1964/65 povečana za dva člana, toda ob zaključku tekmovanja bodo izpadla štiri zadnje uvrščena moštva na lestvici.

V Beogradu je bilo tudi žrebanje parov za jesenski del tekmovanja. Razpored tekem trboveljskega prvotigaša Rudarja je naslednji:

- I. kolo — 23. avgusta:**
RUDAR (Trbovlje) — Rudar (Plevalje).
- II. kolo — 6. septembra:**
Medveščak (Zagreb) — RUDAR.
- III. kolo — 13. septembra:**
RUDAR — Crvena zvezda.
- IV. kolo — 20. septembra:**
Mlada Bosna (Sarajevo) — RUDAR.
- V. kolo — 27. septembra:**
RUDAR — zmagovalec tekme Železničar — Dubočica.
- VI. kolo — 4. oktobra:**
Borac (Banja Luka) — RUDAR.

- (Skopje)
- VIII. kolo — 18. oktobra:**
Zagreb — RUDAR.
- IX. kolo — 25. oktobra:**
RUDAR — Partizan (Beograd).
- X. kolo — 1. novembra:**
Bosna (Sarajevo) — RUDAR.
- XI. kolo — 8. novembra:**
RUDAR — Split.

- VII. kolo — 11. oktobra:**
RUDAR — Rabičički.

V Trbovljah so zgradili novo strelišče. Na sliki: ob otvoritvi.

RUDAR — Dinamo (Pancevo).

Ze sam razpored nam pove veliko, namreč, da je bil Trboveljčanom žreb naklonjen. Sedem »lažjih« naspornikov bodo imeli doma, šest kandidatov za najvišji naslov pa bo sprejelo rokometišče Rudarja v goste na domačem igrišču. Vsaka točka, dobljena izven Trbovelj, bo nadvse dragocena.

Rokometna zveza Jugoslavije je že tudi določila 24 sodnikov za vodenje tekem v I. zvezni rokometni ligi. To leto — za razliko od drugih — ne bo veljalo načelo neutralnosti za sodnika, pač pa bodo najvažnejše tekme sodili najboljši sodniki na rang lestvici.

Prijetna novost je tudi, da bo vse odločilne tekme spremljal tajni delegat.

Omeniti velja še, da ima domačin — organizator tekme — možnost igranja v času od sobote popoldne pa vse do nedelje zvečer.

Trboveljski rokometišči so po naporih kvalifikacijah imeli bore malo počitka; kajti priprave za še bolj zahtevne prvotigaške tekme so se začele že 20. julija.

Trener Bašič je na pripravah zbral štirinajst mladih igralcev, ki bodo zastopali trboveljski in slovenski rokomet v jugoslovanskem merilu.

- XII. kolo — 15. novembra:**
Partizan (Bjelovar) — RUDAR.
- XIII. kolo — 22. novembra:**

Predstavljamo vam

Mirka BIZJAKA

Ime Bizjak je današnji mladini mogoče la malo znano. Toda pred nekaj leti je bil Mirko Bizjak eden od najvidnejših telovadcev ali če hočete športnikov, ne samo v Zasavju, pač pa tudi izven meja Revirjev. Dalj časa je bil stalni reprezentant v vrsti orodnih telovadcev.

Prav rad se spominja tistih veselih dni, ko je še sam oblačil »dres«. S športom je začel že z dvanajstim letom (rojjen je 1909. leta v Trbovljah) to je s splošno telesno

trideseto leto aktivnega treniranja. Vadi člansko vrsto pri TVD Partizan Trbovlje in tudi mladincem kaže svoje izredno bogato znanje v orodni telovadbi.

Vaš redni poklic pa je? — Ze dalj časa sem predmetni učitelj za telesno vzgojo na Tehniški srednji šoli v Trbovljah.

Razlika med športom pred leti in sedaj? — Sem mnenja, da je med mladimi športniki premalo idealizma. Ne gledam več tistih zagriženih borb, kot so včasih bile; pa čeprav samo za barvo kluba, čestokrat s svojo opremo. Sem tudi mnenja, da se z našimi najmlajšimi prehitro začne s specializacijo in jim zato največkrat manjka osnovne telesne kulturne izobrazbe.

Večkrat greste čez mejo kot sodnik?

— Sem mednarodni sodnik za orodno telovadbo, zato me FIG čestokrat pokliče na sojenje najrazličnejših tekem v Evropi.

Kaj menite o orodni telovadbi v Trbovljah in Zasavju?

— V Revirjih ne manjka mladih talentiranih telovadcev, nesreča pa je v tem, da primanjkuje specializiranega strokovnega kadra. Ki je pri orodni telovadbi posebnega pomena.

Vaš prosti čas in posebna želja?

— Ker mi je vzgoja mladine hobby, »zapravim« ves prosti čas v telovadnici. Sem predsednik tehničnega odbora Gimnastične zveze Slovenije in član ustreznega zvez-

vzgojo, ki ji je še sedaj ostal zvest. Srečamo ga pri Svo-bodi, Sokolu, nekaj let igra nogomet pri Amaterju, pri plavalnem klubu Trbovlje skače v vodo (v skoku s 3-metrskimi deske je bil prvak vseh župnij v Sloveniji), mimoma tega aktivno igra košarko in goji atletiko.

Letos mu poteka sedemin-

PO OBČNEM ZBORU KEGLJAŠEV RUDAR JA Štiristezno kegljišče?

TRBOVLJE. — Čeprav je bil zelo vroč dan, so se trboveljski kegljači zbrali v klubski sobi in s precejšnjo zamudo »polagali račune« za preteklo obdobje. Občni zbor kegljaškega kluba »RUDAR«, Trbovlje, je ponovno osvetlil nekaj problemov te vrsti športa.

Predsednik KK »Rudar« Emil Boyhan in predsednik SD »Rudar« Hinko Kamnikar sta si bila v razpravi edina, da bo le štiristezno kegljišče, ki si ga želijo Trboveljčani že dolgih sedem let in o katerem je bilo na vseh občnih zborih društva veliko povedanega, vendar malo storjenega, rešilo pe-rač problem ljubiteljev podiranja kegljev.

Strinjamo se z idejo o adaptaciji dvosteznega kegljišča v štiristezno kegljišče ob (tribuni Rudarja, kajti do sedanja zmožljivost ni mogla zadovoljiti niti 50 rednih kegljačev tekmovalcev, kaj šele desetine priložnostnih kegljačev. Zvedeli smo tudi, da je do nedavnega obstajala pri KK »Rudar« še ženska ekipa, ki je redno trenirala, pozneje pa je zaradi pomanjkanja prostora

njega kegljišča že pripravljen in bo že čez nekaj dni začelo z urejanjem centralne kurjave. Če pa bo razumevanje delovnih organizacij in tudi sklada zadostno, bodo dela potekala vzporedno s tem, da bi ves potrebni material pripravili že letos in bi tako predvidoma do sredine prihodnjega leta dogradili štiristezno kegljišče.

F. S.

MLADINSKA ROKOMETNA LIGA?

(f5) TRBOVLJE. — Rokometni klub Slavan iz Ljubljane je vsem rokometnim klubom v Sloveniji poslal dopis, v katerem se zavzema za organiziranje enotne republiške mladinske rokometne lige. RK Rudar Trbovlje je ta predlog sprejel, kajti delu z mladinci bo treba v Trbovljah posvetiti največ pozornosti. Predvidoma naj bi republiška mladinska rokometna liga štela 10 članov.

Vesti

HRASTNIK. — Verjetno še ne veste, da hrastniški kole-sarji, ki se pripravljajo za nastop na državnem prvenstvu, trenirajo vsak dan, tako da ima ob koncu tedna vsak kole-sar 300 km »za seboj«. Trenutno so hrastniški kole-sarji slovenski prvaki. Zato je prav, da jih vsak dan lahko vidimo na cesti. Trenirajo večinoma na cesti proti Celju oziroma Velenju, kjer so za to odlični pogoji.

TRBOVLJE. — Obnovljeno teniško igrišče na Leninovem trgu je spet »oživel«. Zlasti v popoldanskem času in ob nedeljah ter praznikih je treba potrpežljivo čakati na vrsto. Če bo šlo tako naprej, bo postal v Trbovljah teniški kmalu šport številka 2. Prepričani smo, da navdušenje za tenis ni samo »krik modes«, pač pa del potreb po rekreaciji.

ZAGORJE OB SAVI. — V prijateljski nogometni tekmi sta se Proletarci in moštvo JLA razšla z rezultatom 5:3 (3:1) v korist Proletarcev. Gole za Zagorjane so dali: Alunović — 3, Starc; Zupan in Rukavina. Sodil je Lebeničnik iz Zagorja — dobro.

ZAGORJE OB SAVI. — Pripadniki JLA — graditelji nove Zasavske ceste so pred dnevi prepričljivo premagali v namiznem tenisu Zagorjane (vrsto Partizan) z 3:2 v partijah.

TRBOVLJE. — Trboveljski strelci so sodelovali na okrajnem prvenstvu v Ljubljani in so se kar dobro uvrstili. Maks Centrih je s 461 krogi, zasedel 12. mesto; Dušan Kos je bil s 433 krogi šestindvajseti; Darko Smit pa je bil 32. (s 431 krogi). Vseh nastopajočih v disciplini streljanje z malokalibrsko puško je bilo 169; uvrstitev Trboveljčanov je solidna!

TRBOVLJE. — Na občnem zboru kegljaškega kluba »Rudar« je za osvojen klub-ski prvenstvo prejel zmagovalec Irt pokal; drugoplasirani Gorenc pa plaketo »Keg-ljača«.

MOŽ IZ KUPEJA

Mister Larry je bil že postal živčen, ker je vse svoje potovanje moral biti sam v oddelku železniškega voza. »Tudi vrag bi mi bil dobrodošel sopotnik,« je pomislil. »Mogel bi se malo pogovarjati ali pa se vsaj pripraviti.« A tako je ostal sam...
Ze so minile tri ure, kar je ekspresni vlak zapustil newyorško železniško postajo, pa ni bilo niti sprevodnika da bi pregledal vozov-

KRIMINALNA ZGODBA

nico Larry je upal, da bo vsaj v Jerseyu, na edini postaji, kjer ima vlak postanek, stopil kdo v njegov oddenek. Pred nekaj minutami je vlak zapustil Jersey, a Larryjevo pričakovanje se ni izpolnilo. Ni mu preostalo drugega, kakor da se zlekne na udobnih sedežih in prespi ostali del poti. Tako je tudi storil.

Toda komaj je zadržal, so se vrata oddelka naglo odprla. Dostojno oblečen moški je hitro vstopil in prav tako hitro zaprl vrata za seboj, ko je poprej pogledal še na obe strani hodnika.

»Ste sami v oddelku?« je živčno vprašal neznanec. »Če vi niste nič in nihče, mister!« je odgovoril Larry. »Ali je bil že sprevodnik pri vas in pregledal vozovnico?«

»Mislim da ne.«
»Kako to mislite? Ali ste morda spali do mojega prihoda?«

»Nisem bil tako srečen.«
»To pomeni, da sprevodnika še ni bilo v tem vozu.«
»No, pa recimo, da ni bil, če imate od tega kako korist.«

»Da da...« je zamrmral neznanec in živčno potegnil iz žepa zavojček cigaret. »Kadite?« je vprašal Larryja in mu ponudil cigareto. »To je oddelek za nekadilce, mister!«

»K vragu vi in nekadilci!« Neznanec si je prižgal cigareto in pri tem ves čas motril Larryja.

»Kam potujete?« je vprašal.

»V New Orleans!«
»To je prva naslednja postaja, kjer se vlak ustavi, ali ne?«

»Da, če ne bo kazal rdeči signal pred mestom, da progata ni prosta.«

»Dovolj je bilo zafrkavanja, če smem pripomniti...«
»Ni potrebno. Saj sem že opazil, da imate v desnem žepu površnika revolver.«

»Ne samo to. Revolver je namerjen na vas.«

»Hvala za pozornost. A zdaj mi povejte, čemu se imam zahvaliti za toliko pozornost?«

»Ni važno. Od vas zahtevam samo eno: če bi morda prišla policija in vprašala, od katere postaje potujeva skupaj, boste odgovorili, da sva

sopotnika že od New Yorka.«
»Morda bi bilo bolje, da je res tako...«

»Tako je!«
»Da, tako je, zahvaljujoč revolverju v vaši roki.«

»Vaša inteligenca vam bo vsekakor podaljšala življenja, mister... mister...«

»Larry, Larry Danton.«
»Mister Larry, jaz sem Erg, Benjamin Erg, filmski producent.«

»Me veseli, mister Erg. Ali sem morda zaslini statist v kakem vašem najnovejšem filmu, ki ga režira Hitchcock, ali...«

Nato je mister Erg pokadil še dve cigareti drugo za drugo. Globoko je vlekli dim vase in bil precej živčen. Larry se je zamislil in nenehno gledal v obris revolvervske cevi v žepu Ergovega površnika.

Močala sta...
»Rekel sem vam že, da je bilo dovolj šale. Najresneje vas opozarjam, da storite vsa, kar bom od vas zahteval, če želite videti New Orleans. Dajte mi častno besedo, da ne boste nikomur o tem ničesar povedali.«

»Nikomur ne bom niti črhnil o tem, častna beseda!«
»V redu! Naj bo to najina skrivnost!«

»Da! Naj bo NAJINA SKRIVNOST!«
Kmalu so se pojavili spre-

vodnik... in dva policaja.
»Oprostite. Upamo, da gospoda potujeta skupaj...«
»Da!« je potrdil mister Larry.

»Iz New Yorka?«
»Da, če vas to ne moti...«
»Niti najmanj. Oprostite!«

»Kaj se je zgodilo?« je vprašal Larry.

»Umor. V petem vozu za vašim sprevodnik je v nekem oddelku našel truplo mladega dekleta. Ubita je bila po Jerseyu, kar pomeni, da morilec še ni mogel zapustiti vlaka.«

»Če ni medtem skočil iz njega,« se je vmešal mister Erg.

»Dvomim. Vlak vozi z veliko hitrostjo,« je dejal policaj Nato so vsi trije odšli naprej.

V oddelku je ponovno zavladal molk.
»Torej ste ji plačali vožnjo do raja,« je pripomnil mister Larry.

»To vas nič ne briga. Obljubili ste, da me ne boste izdali, ko sem stopil v vaš oddenek, in tega se držite! Sicer pa ne pozabite, da bi vas našel, pa če se skrijete kjerkoli.«

»Seveda, nikomur niti besedice,« je rekel mister Larry. »Mister Erg, povejte mi, zakaj ste jo ubili.«

»Prekleta mala počestnica! Hotela se mi je doživljenjsko obesiti na vrat samo zato, ker sem ji poklonil deset lepih dni in noči.«

»Ali ste oženjeni, mister Erg?«
»Da.«

Vlak se je približeval New Orleansu. Ze so se vozili mimo prvih ulic predmestja.

»Mister Larry, ne pozabite, da vam bo za hrbtno cev mojega revolverja. Stopajte mirno pred menoj in vzemite prvi taksij, ki bo prost. S taksijem me boste pospremili do prvega večjega mesta z železniško postajo. Plačal bom vožnjo tudi za vaš povratek.«

»Zelo ste ljubeznivi, mister Erg,« je rekel Larry. Ker se je vlak že ustavil, je izstopil.

Peron sta prešla brez neprilike. Ergu se je zdelo, da ju pozorno motri nekaj policajev, toda kmalu je dojel, da se mu je to samo zdelo zaradi prevelikega strahu. Larry je stopil k prvemu taksiju A brž, ko sta se udobno namestila na sedežih, ju je obkolilo nekaj policijskih agentov v civilu.

»Roke kvišku, mister! Bodi mirni!« je dejal eden od njih, cigar revolvervska cev je bila naperjena v Erga.

Mister Erg se je zmedel. Podzavestno je dvignil roke in s pogledom, polnim prezira, je hotel Larryju nekaj reči. Toda le-ta ga je preklinjal in se smehljajal.

»Sami ste priča, mister Erg, da nikomur nisena zinil niti besedice in da sem svojo

obljubo držal. Toda ali vidite tisti avtomobil tam? To je moje vozilo. Kakor vidite, so me pričakovali, ker kot šef tukajšnje policije na povratku z dopusta pač zaslužim nekaj pozornosti svojih ljudi...«
D. J. Baly

Vendar je bil umor

Pri zajtrku je mož naglo pregledal časnik.

»Danes ni nobenega umora,« je rekel.

»Kaj praviš? To je nemogoče!« je dejala žena.

»Častna beseda, nič pomembnega. Samo nekaj prometnih nesreč, dva vloma in napad.«

»Umora gotovo nisi opazil,« je rekla žena. »Beri bolj pazljivo!«

Žena mu je vzela časopis in pričela brati.

»Boš videl, da bom našla kaj zanimivega, na primer, umor iz ljubosumnosti.«

Žena je mrzlično listala po časniku.

»Dostaj še nisem videla časnika, v katerem bi ne bil opisan vsaj en umor. Ne mine dan, da se ne bi zgodil kak umor.«

»Zakaj ne more miniti dan brez umora?« je vprašal mož.

»Zato, ker zajtrk brez umora ni zajtrk,« je rekla žena in si oslinila vršičke prstov.

»Če v časniku ni nobenega umora, pomeni to, da nobenega ni bilo!« je izjavil mož zmagoslavno.

»To nikakor ne pomeni, da ga ni bilo. Umor se je zgodil, ko je bil časnik že natisnjen.«

»Jaz pa mislim, da tudi pozneje ni bilo nobenega umora,« ji je rekel mož razdraženo.

»Zame je vsak dan brez umora izgubljen,« je rekla žena zlobno.

»No, potem pa današnji dan sploh ni dan,« je rekel mož mračno.

»To je čisto tebi podobno! Uživaš, kadar mi lahko kakšno zagodeš,« je vzkliknila žena.

»Dovolj mi je vsega. Še besedo, pa bom izgubil oblast nad seboj!« je besno zarjovel mož.

»Kaj se bo zgodilo, če boš izgubil oblast nad seboj? Morda umor, ti slebo!« ga je pričela dražiti žena.

V naslednjem trenutku je mož pograbil vazo in jo treščil ženi na glavo.

Žena je padla. Preden je umrla, je blažena zašepetala:

»Kaj sem ti rekla! Vendar je bil umor...«
H. Sanovski

Zmeda zaradi toplessa

Novo kopalne obleke s pomajkljivim zgornjim delom ali bolje — brez njega — so napravile pravo zmedo v čustvih, pogledih, morali, industriji itd.

Imenujejo jih topless, kar je najbrž beseda s tiskarsko napako na koncu; ženskam naj bi bilo v njih bolj TOPLO, pa tudi moškim, ki bodo odšlej videli žensko polovico tako gola, kot jo je zadnji na jannem mestu videl Adam v raju.

Uznil jih je neki Rudi Gernreich iz Hollywooda, po poklicu krojač, modni kreator. Postal bo milijonar, in prvi, ki se je obogatil s tem, da je žensko slekel do pasu. Reakcija na ta modni sunek je po svetu zelo različna. Mnoge tovarne krem so takoj preimenovali stare kremje za negovanje kože in njeno zaščito pred soncem. Radio, časopisi, televizija so polni gesel reklamnih agentov; krema ta in ta daje galantni sijaj, mehko, trdoto, blesk, fino tena, zaščito itd. odvisno pač od dela telesa, ki ga je treba zaščititi pred zgoštimi pogledi in atmosferskimi motnjami. Neke tovarne je že poslala na tržišče dve kremi v eni škatli: za nego leve in desne polovice. Pri nas pa nekateri zastopniki naših tovarn že iščejo po tujini tovarno, ki bi prodala licenco za izdelovanje teh krem in mogoče že tudi potrebne stroje. Neke tovarne modročkov in kopalnih oblek je že preusmerila del svoje proizvodnje na fige, boljše figove in to naravno in iz umetne mase s čipkami. Nujno potrebujejo že dva vrtnarja s plačo po dvojnem tarifnem pravilniku. Mogoče se bodo kopalne obleke omejile drugo leto samo še na to?

Tekstilci sejejo in sejejo tajne seje in mečejo denar za reklamo tekstila skozi okno. Podkupujejo zdravnike, da bi dajali

izjave, da je treba te sedaj tako izpostavljene dele telesa zaščititi, pa čeprav samo z modročkom površine dveh kvadratnih centimetrov.

Nudisti so užaljeni, besni in zadovoljni. Užaljeni, ker so si to modo izmislili oni že zdravniki in so že položili prošnjo na mednarodno sodišče za zaščito avtorskih pravic. Sodno so pa napadli krojača Gernreicha, češ da je nesramen in predrzen plagiator. Zadovoljni pa zato, ker bodo postali najmočnejši in najštevilnejši klub sveta, če bo šlo v držnosti tako naprej. Glasniki morale so pa razen redkih izjem tiho. Niso si še opomogli od presenečenja: sedaj pa je tako že prepozno. Morala je že na psu prihodnosti.

Ženske delajo shujševalne, olepševalne, napihavalne, zmanjševalne kure in samomore. Zavist terja svoj davek. Čuvarji tavnega reda so nemočni, večinoma v bolniškim staležu zaradi poškodb, dobljenih od pobesnelih moških ob prvih aretacijah topless kopalnik. Drugi pa brskajo po arhivih, da hitro odkrijejo kakšen zakon, ki bi kopalnje v teh kopalnikah prepovedal.

Doma mi pa plava nekam čudna atmosfera po zraku. Žena dela shujševalno kuro in neverjetno rada leži na trebuhu. Sedemletna hčerka zahteva, da kupim novo veliko ogledalo, češ da se v tistem, ki ga uporabljam za britje, blovek sploh ne more pogledati. Sin št. 1 hoče po vsej sili k optiku po nova očala, sin št. 2 pa stopa ves potomljen v mavcu. Baje je padel po stopnicah. Jaz pa dobro vem, da je padel skozi okno, ko je gledal na sosedov bazen s petimi odraslimi hčerkami. Ne bo me nalagal. Saj sem jaz tudi skoraj padel.

TONI HAUC

Partizanski humor

MIHOVA PLEŠA

Skupina partizanov se je počasi vzpenjala na Kal. Popoldansko sonce je močno pripekalo. Zato so si borci odpeli bluze in sneli titovke. Ko je Dušan zagledal priletnega Miho, je v šali zaklical:

»Miha, pokrij se! Tvoja pleša predaleč odbija svetlobo. Naj to opazijo Nemci, pa bomo imeli vraga!«

»O, madonca,« si je zašepetal Miha in si urno pokrtil glavo, rekoč:

»Moja pleša ne sme biti izdajalka!«

MIHOVE TUJKE

Aktivist Miha se je izogibal tujk kot romar kletvic. Če jih je pa le moral uporabljati, je bil vedno v zadregi. V grlu so se mu zatikale kot ribje kosti, včasih pa jih je pogoltnil kot kača žabo.

Na nekem sestanku, kjer so razpravljali o partizanskem statutu, se je čutil dovolj zgrajenega za diskusijo, zato se je prigrabil k besedi in prisotnim nekako samozavestno dejal:

»Jest se strinjam, kar je oni piskotiral, strinjam se, kar je reku oni ablastni inu predlagam, da sprejmemo naš komunistični štrbuel!«

Svojo diskusijo pa je Miha podkrepil s tem, da je mogočno udaril s pestjo po govorniški mizi.

HUDOMUŠNI PREDLOG

Bilo je v revirjih. Kadar smo šli proti Hrastniku ali nazaj proti Zagorju, smo se zglasili pri naši zaupnici na Lizi, kjer so nas Nemci in raztrganci večkrat čakali v zaseidi in spraševali za nas.

»Kako je, mama?... je bilo kaj Nemcev tu,« sem povprašal staro ženičko Francko. Čeprav sključena, je bistro dvignila glavo in na pol resno, na pol za šalo predlagala:

»Dajte no že enkrat hoditi skupaj! Ko pridejo Nemci, vprašujejo za partizane, ko pridete vi, pa sprašujete za Svabe. Kdo bi komu mogel streči...«

Na straži...

cirkus, poletje in prva ljubezen

14

Udarce kladiv in nenehno petje šotorskih delavcev je spremljal cel orkester zvokov. Iz kovačevega šotora se je slišalo zvonjenje jekla, iz škropilnoga voza je brizgala voda po prašni cesti, verige delovnih slonov so rožljale; Ginny, ki je vlačila stebre za glavni šotor, je trobentala kot največja trpinka, odgovarjali so ji konji z vriskajočim rezgetanjem. Traktorji so brneli sem in tja in prevažali vozove s kletkami na določene prostore. Zveri so se vzpenjale na mreže modtem, ko so jim pazniki jemali pokrivala s kletk.

Zmešnjava zvokov in podoba hitro rastočega šotora — to je bil moj prvi vtis prave cirkuskega življenja pod šotorom. K temu se je pridružil vonj sveže pražene kave iz kantine in čisti duh sena, ki je bilo nakopičeno pred mezaerijskim šotorom. Po petih tednih v New Yorku in šestem v Bostonu se je končno pričelo potujoče življenje.

Nikoli še nisem prisostvovala gradnji cirkusa, zato se mi je zdelo več kot zanimivo. »Kako je to lepo,« sem rekla. »Nič mi ni povedal, da bo tako lepo,« Mary Luise, ki je stala poleg mene, je zastoka-

la: »Če še enkrat rečeš da je tale razmetani prostor lep, mi postane slabo. Pojdi greva zajtrkovat.«

V kantinskem šotoru nama je natakar prinesel jajca s slanino, najboljše pecivo, ki sem ga kdaj okusila in več skočilic vroče kave.

Od vsega sva pospravili dve porciji, ne da bi se pri tem ozirali na ljudi iz mesta, ki so gledali izpod dvignjenega okenskega platna v šotor, kot da so plačali zato, da nas gledajo pri jedi.

Po zajtrku me je radovednost gnala v veliki šotor. Oporniki — sredi šotora močni, okrogli in navpični, ob straneh pa tanjši in poševno postavljeni — so dajali prostoru videz surrealistične podobe. Pod visokim šotorskim nebom so delavci brezskrbno skakali z lestve na lestev ali pa plezali po vrveh z vsemi štirimi, predrzno kot opica v živalskem vrtu. Spodaj so spet drugi delavci z utrujenimi obrazi postavljali klopi za gledalce. Tu in tam je kateri obležal pljan in se ni zganil niti potem, ko ga je predelavec s kletvicami in brcami nagnal nazaj k delu.

»Garderobni šotor stoji,« je zaklicala Mary Luise iz vho-

da za artiste. Peljala me je k srednjevelikemu šotoru, kjer so bile na levi in desni strani garderobe za dame in gospođe, v sredini pa je bilo nameščeno krojaštvo. Mary Luise je odgrnila platneno zaveso in stopili sva v najino garderobo.

Naši kovčki so bili razvrščeno krojaštvo. Mary Luise vrstnem redu. Na vsakem hodniku so se vstrelili ločeni prostori za štiri do šest deklet. Mary Louise, Lynn in Anne so stanovale za menej v tretji vrsti drugega hodnika. Ta razvrstitev je veljala za vso sezono in v istem vrstnem redu smo našle svoje kovčke v vsakem novem kraju. Ko sem šla po svoj kovček, bi se kmalu spotaknila ob dveh vedrih, napolnjenih z vodo. »Zakaj pa je to?« sem vprašala.

»Za kopanje, otrok moj,« me je poučila Anne. »Prvi je za umivanje, drugi pa za splakovanje. Toda, bodi varčna z vodo! V njej boš morala oprati tudi svoje stvari. Nosač prinese dnevno le dve vedri na osebo.«

Pomočila sem roko v vodo in zavpila: »Tu notri kopati! To je vendar samomor, voda je ledeno mrzla!«

(Se nadaljuje)

RECI MI,

MAMA!

10

»Si ti prinesla šopek?« jo je vprašala Ciska. Ko je Andrea prikimala, se je hitro sklonila k njej ter jo poljubila, preden se ji je mala lahko umaknila. »Želo si me razveselila,« se ji je prisrčno zavhalila, »to je bilo zelo lepo od tebe, da si se spomnila name.«

Otrok se je nasmehnil: »Stric Mihael mi je naročil, naj na vrtu natrgam nekaj rož za vas.« »Stric Mihael te to rekel?« je vprašala Ciska neverjetno. »Da, menil je da nisva bila preveč prijazna z vami, zato naj vam nesem rože, da ne boste preveč slabo mislili o naju.«

»Ta tvoj dragi stric Mihael me je včasih res zelo užalostil,« je priznala Ciska. »Vem, saj sem vse slišala pred vrati,« je odgovorila Andrea in njena majhna roka je pobožala Ciskino. Ta pa je potegnila otroka k sebi in na njeno veliko veselje se je mala ni branila, temveč se je stisnila k njej. Milo ji je pogledala v oči ter jo skušala potolažiti: »Če ne bi imela strica Mihaela, bi prav rada šla s teboj.«

»Kako lepo bi to bilo,« je odvrnila Ciska, vsa srečna, ker je mala prešla na zaupljivo tikanje. »midve bi se lepo razumeli in bi se imeli zelo radi, mislim.«

»Saj veš, da moram skrbeti za strica Mihaela, ki bi bil sicer čisto sam.«

Cerkvena ura je udarila tričert na osem, Andrea pa je zaklicala: »Tako pozno je že, zamudila bom pouk!«

»Popeljem te z avtom!« je predlagala Ciska. V Andreinih očeh se je za trenutek pojavila senca nezaupanja. »Pa vendar me misliš, da bi te proti tvoji volji vzela in odpeljala?« jo je žalostno vprašala.

Andrea je povesila oči, nato pa urno zlezla v avto. Ciska jo je vprašala, če bi jo lahko kdaj obiskala v mestu.

»Ne bi rada pustila strica Mihaela za nekaj dni samega,« je odvrnil otrok, »on pa mest ne mara — so prehrupna zanj.«

Ko sta prispeli do šole, je Ciska zaprosila: »Andrea, obljudi mi, da mi boš pisala, če boš kdaj rabila kak nasvet ali pomoč.«

»Saj imam vendar strica Mihaela!«

»Vem, vem, a kljub temu se lahko zgodi, da ti kdaj on ne bo mogel stati ob strani. Takrat se spomni name in mi piši ali telefoniraj, saj znaš, kajne?«

»Seveda, saj imamo telefon v hiši,« odvrne mala ponosno.

Ciska je hitro napisala na list papirja svoj

naslov in telefonsko številko. »Na, pa dobro shranj listek! Če me boš poklicala, bom prišla takoj k tebi. Zate imam vedno čas!«

Nato je pritisnila ustnice v otrokove mehke lase in gledala za njo, ko je odhitela proti šoli. Na pragu je še enkrat pogledala nazaj proti Ciski ter ji v slovo pomahala z roko.

»Kako lepo je, da se me otrok ne boji več,« si je mislila Ciska, ko je spet vžgala motor. In Mihael Brugger ima pod raskavo lupino mehko srce,« je razmišljala, zaradi njegove prijateljske geste že čisto potolažena. Med vso dolgo vožnjo je ležal v njenem naročju šopek z Bruggerjevega vrta.

V svoji delavnici je Ciska našla listek od sestre Mili. »Pridi takoj k meni!« ji je pisala. Toda Ciska ni utegnila. Popoldne je želela nadoknaditi vse, kar je zamudila zaradi svojega izleta na Bodensko jezero.

Bilo je že okrog devetih zvečer, ko je prenehala z delom in se napolila umivat v kopalnico. Bila je tako trudna, da lakote niti ni občutila. Ko se je že napol slekla, je zazvonil v delavnici telefon. Kar ni se ji ljubilo dvigniti slušalke. Nenadoma pa jo je prešinila neumná misel, da jo morda Brugger želi vprašati, če je srečno prispela. Seveda ni bil on, bila je Mili, Zasula jo je z vprašanji o tem, kje je tičala zadnje čase.

»Tako moraš k meni, da poveš, kaj si počela,« je zaključila Mili ter odložila slušalko takoj hitro, da Ciska sploh ni prišla do besede.

Nekaj trenutkov za tem je Ciska jezno potegnila navzgor zadržgo na črnem knilu in oblekla še bel pulover, pretkan z zlatimi nitkami — Milino darilo.

(Se nadaljuje)

NAPOVED HIDROMETE-
OROLOŠKEGA ZAVODA
SRS

VREME

Do konca tedna bo lepo vreme, pa tudi v naslednjem tednu ne bo bistvenih sprememb.

Zasavski GLASILO SZDL ZASAVJA TEDNIK

Ustanovljen decembra 1947 — Glasilo občinskih odborov SZDL Hrastnik, Litija, Trbovlje, Zagorje ob Savi — Ureja uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Marijan LIPOVŠEK

PISMO IZ RADEČ

ZANIMIVO JE, DA V TEH JU LIJSKIH DNEH DRUŽBENA IN KOMUNALNA DEJAVNOST TUDI V RADEČAH NI ZMANJSANA!

Pred dnevi se je sestel svet Stanovanjske skupnosti Radeče in razpravljala o tekočih problemih komunalne dejavnosti v Radečah. Prisotni so kritično ocenili obstoječe stanje. Ugotovljeno je namreč, da stanovanjska skupnost v prvem polletju letošnjega leta za komunalno dejavnost,

za vzdrževanje cest IV. reda ter za funkcionalne izdatke ni prejela za področje Radeč od Občinske skupščine Laško nobenih sredstev. Pa tudi sicer so sredstva občutno nezadostna za komunalno dejavnost. Namenjenih 400.000 dinarjev brez dvoma ne more zadostovati za poravnavo vseh

stroškov za vzdrževanje cest, razsvetljave, vzdrževanje nasadov in parkov, pokopališč, sejmišč, popravilo lesenih mostov, čiščenje cestnišča in kanalizacije, otroških igrišč itd. V omenjeno vsoto 400.000 din pa so vključeni še osebni dohodki delavcev, ki opravljajo te službe.

Podobno je tudi s sredstvi, ki so namenjena za vzdrževanje cest IV. reda, ki jih je okrog 80 km. Za to je določeno 3.750.000 din; v prvem polletju pa je bilo za osebne dohodke zaposlenih cestarjev porabljeno že 1.300.000 din, za materialne izdatke pa 800.000 din.

Brez dvoma takšno stanje zelo otežkoča urejanje tekoče komunalne problematike, da na nadaljnji razvoj te dejavnosti sploh ni mogoče misliti. O tej problematiki so razpravljali že zbori volivcev, zdaj pa je tudi izvršni odbor stanovanjske skupnosti postavil zahtevo, da Občinska skupščina Laško preskrbi dodatna sredstva za komunalno dejavnost.

V nasprotnem primeru bo Stanovanjska skupnost Radeče prisiljena odpustiti delovno silo, kar pa bo imelo za posledico slabo vzdrževanje komunalnih naprav in objektov.

20. avgusta na Kleku izseljeniški piknik

(ma) TRBOVLJE. — TUDI LETOS SE MUDI NA OBISKU V STARI DOMOVINI VEČJE ŠTEVILO IZSELJENCEV. ROJAKI IZ EVROPSKIH DRŽAV BODO OBISKALI JUGOSLAVIJO V VEČJEM ŠTEVILO V JULIJU IN AVGUSTU.

Kot vsako leto doslej bodo tudi letos pripravili za naše izseljence po Sloveniji številne prireditve. Pododbor Slovenske izseljenske matice v Trbovljah bo organiziral prireditev za izseljence v republiškem merilu v četrtek, 20. avgusta, popoldne na Kleku nad Trbovljami.

Izseljeniški piknik na Kleku bodo združili s kulturnim programom, ki ga bodo iz-

vajali instrumentalni ansambel »Veseli rudarji« iz Trbovelj s solisti in pa pevski zbor delavsko prosvetnega društva Svoboda Trbovlje II. Seveda bo sledil še pozdrav rojakom, ki so na obisku v stari domovini, potem pa zabavni del izseljeniškega piknika. — O pripravah na izseljeniški piknik in o sami prireditvi vas bomo sproti obveščali!

Tako je naslovljena pismo naša bralka V. K. iz Litije, ki je v prejšnji številki našega tednika brala vest pod naslovom »Le pogojna kazena«.

— To ni prav, piše. Tako nizka kazen za tako nečloveško početje. Že takrat, ko sem februarja brala o ubogi majhni deklici (»Sklepala je ročice in prosila«), sem se

ka v hladnem vremenu na prostem, povsem pomanjkljivo oblečenega in brez vsake hrane? Je kaj bolj človeško puščati ga cele popoldneve lačnega in čisto samega v nezakurjeni sobi? Ali pa zapirati ga v zajbji hlev? Pustiti možu, da do onemoglosti pretepa tako majhnega otroka, ki bi se moral v dno srca in se tudi smiliti vsakomur, ki

Ljudje med seboj

zgrozila nad početjem njene lastne matere in očima.

Sama imam dva otroke. Hčerka je stara skoraj toliko kot deklica, ki je do sedaj morala že toliko pretrpeti. Sploh si ne morem predstavljati, kaj bi storila z nekom, ki bi mojemu otroku prizadejal te del vsega tega. In vendar je tu otrokova lastna mati, ki ne da le prenaša možovo okrutno, lahko bi rekli zločinsko ravnanje, ampak celo sama pomaga pri tem. Mislim, da je moja trditev, da bi le matokdo ravnal tako s svojim otrokom, popolnoma točna. Ta ženska pa naj bi bila človek in njeja mož tudi. Naj bi bila ...

Ali je človeško puščati štiriletnega otro-

ima še kolkčak človeškega v sebi.

Kaj naj bi res bilo opravičilo to, da na sodišču svojega dejanja ni priznala kljub vsem obremenilnim trditvam priče? Seveda ji ni nihče verjel, toda sprašujem se, je res prav in humano pustiti ubogo, prestrašeno in izmučeno majhno deklico, ki je še tako zelo potrebna ljubezni in nežnosti, v rokah takšnih »staršev«?

Zakaj ne bi drugače poskrbeli za deklico? Da bi prišla med ljudi, ki bi bili z njo prijazni in se trudili, da bi ji bilo dobro pri njih. Če bi mogla, bi jo kar sama vzela. tako mi je hudo, kadar pomislim nanjo; sploh pa ne morem dojeti, da se takšne stvari sploh dogajajo ...

Sekretar CK ZKS tov. Miha Marinko na Zasavski cesti

Med obiskom na najtežjem odseku — v Tolmunih

Visoki gostje na trasi nove Zasavske ceste

Raport sekretarju CK ZKS tovarišu Mihi Marinku

V VELJAVI STARA MERILA

Skupščina predloga — čeprav bi bil v celoti sprejemljiv in predstavlja precejšen napredek na področju koriščenja sredstev zdravstvenega zavarovanja — ni sprejela. Sklenila je, da naj ostane v veljavi sklep, ki je bil sprejet na V. zasedanju dne 22. februarja letos; hkrati pa je tudi sklenila, da se Rudnikoma rjavega prenova-

(Konec članka iz 29. številke) Trbovlje-Hrastnik in Zagorje poviša stopnja dodatnega prispevka od 1,5 na 2% (v prvem polletju sta ti dve delovni organizaciji izjemno plačevali dodatni prispevek po nižji stopnji), čeprav ta stopnja še ne odgovarja v celoti koriščenju sredstev iz sklada zdravstvenega zavarovanja.

»ZASAVSKI TEDNIK« Trbovlje — Uredništvo in uprava: Trbovlje, Trg revolucije 11/II — telefon 80-191 — poštni predal 82 — žiro račun pri SDK v Trbovljah 600-13-608-1 — Naročnina: posamezna številka 20 dinarjev, mesečna 60 dinarjev, trimesečna 180 dinarjev, polletna 360 dinarjev in letna 720 dinarjev — Poština: plačana v gotovini. Nena-ročenih rokopisov in fotografij ne vračamo — Stavek, kličej in tisk CP »Mariborski tisk«, Maribor.